

περιέχουσι προσέτι ὅτι κατὰ τὸ 1881 λήγει ἡ περίοδος τῆς σχετικῆς ἡσυχίας τῆς γῆς, ἣτις ἐπικρατεῖ ἐπὶ 6,000 ἔτη περίπου.

«Οἱ ἀρχαιολόγοι λέγουσιν ὅτι αἱ ἐπιγραφαί, αἵτινες ἐχαράχθησαν πρὸ 400 περίπου ἐτῶν ἐπὶ τῆς μεγάλης στοᾶς τῆς Μεγάλης Πυραμίδος, περιέχουσι καὶ σημειώσιν τινα εἰς τὸ 1881 καὶ 1)2, ἣν δεικνύει ὅτι εἰς τὸ ἔτος τοῦτο μία νέα μετατόπισις τοῦ ἡλιακοῦ κέντρου καὶ τῶν ἀστερισμῶν θὰ ἐπηρεάτῃ τὸν πλανήτην μας, καὶ τοῦτο θὰ ἀπολήξῃ εἰς γήινόν τινα ταραχὴν ὁμοίαν ἐκείνῳ, ὃς οἱ γεωλόγοι σημειοῦσιν ὅτι ἐγένοντο κατὰ τὰς πρώτας περιόδους καὶ ὡς ἐπεράθησαν νὰ ἀντιστοιχίσωσι πρὸς τὰς 25 ἡμέρας τῆς δημιουργίας. Τὸ ἡμερολόγιον τῶν πυραμίδων βασιζέται ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων, αἵτινες ἐγένοντο ὑπὸ τῶν σοφῶν Αἰγυπτίων ἐπὶ τῶν διαφόρων ζωδιακῶν σημείων καὶ τῶν μεταβολῶν αὐτῶν ἐντὸς τῶν οὐρανίων σωμακῶν, καὶ ἐπὶ τῶν περιόδων τοῦ χρόνου τῶν ὁμοίων ἢ μικροτέρα εἶναι 6000 ἐτῶν, ἣτοι τὸ τεταρτον τῆς μεγάλης περιόδου τῶν 24,000 ἐτῶν.

«Τέλος οἱ σύγχρονοι ἀστρονόμοι ἀξιοῦσιν ὅτι πλησιάζομεν εἰς τὴν στιγμήν, καθ' ἣν ὁ γήινος ἄξων μετατοπισθῆσεται, διότι ἡ τελευταία μεταβολὴ ἐγένετο πρὸ 600 ἐτῶν. Ἡ τελευταία αὕτη μεταβολὴ ὑπελογίσθη εἰς τὴν Βαδουλῶνα κατὰ μίαν ἡμέραν κατὰ προσέγγισιν καὶ τὰ μέγιστα τείχη τῆς πόλεως ταύτης ἐκτίσθησαν ἐπὶ προβλέψει πιθανοῦ κατακλισμοῦ. Οἱ αὐτοὶ ἀστρονόμοι ὑπελόγησαν ἐπίσης τὴν μετατόπισιν ταύτην τοῦ ἄξονος καὶ ἡ μετατόπισις αὕτη συμβῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα καθ' ὃν ζῶμεν. Ὁ Νῶε δὲν θὰ ἐσώζετο μετὰ τῆς οἰκογενείας του ἔαν δὲν ἐγνώριζε τὸ μυστικὸν τοῦτο· οὕτω λοιπὸν διέφυγε τὸν κατακλισμὸν, ὅστις εἶναι συνέπεια τῶν διαφόρων ἀνατροπῶν αἵτινες συμβαίνουσιν ἀνὰ 6000 ἔτη.

Κατόπιν τούτων τῶν ἐνδείξεων, αἵτινες βασιζονται ἐπὶ ἐπιστημονικῶν ὑπολογισμῶν, ἡ «Μέλισσα» παραθέτει καὶ χωρὶα τινα ἐκ τῆς Γραφῆς. Ὁ Αἰμίλιος Καστελὰρ καὶ ὁ καθηγητὴς Βαλδουίνος εὗρον ἐν ταῖς προφητείαις τοῦ Δανιὴλ ρήτρας δυναμένας νὰ πείσωσιν ὅτι ἡ γῆινος μηχανὴ θὰ σταματήσει ἐπ' ὀλίγον κατὰ τὸ 1881.

«Τολμῶμεν νὰ διαβεβαιώσωμεν τοὺς ἀνγνώστους μας, ἐξακολουθεῖ ἡ «Μέλισσα» καὶ τὸ ἐξῆς: Τὰ διδόμενα τῶν πρώτων χρό-